

Luật sư Lê Thị Công Nhân đã bị bắt và công sở bắt giữ 2 ngày liên tiếp 29 và 30 tháng 12 năm 2010 và “đẩy” ra quyết định xử phạt 1,5 triệu đồng do làm vi phạm án quán chá. FNA ghi lại sự việc cụ thể như sau:

Bá BáT NGÀY 29-12: 10.30h tái ngày 29-12-2010 khi luật sư Lê Thị Công Nhân cùng anh Ngô Duy Quyán-là anh trai ruột của sinh viên Ngô Quỳnh, đến ga Hà Nội để lên chuyến tàu 11h tái vào Huế thăm linh mục Nguyễn Văn Lý thì bị khoảng 20 công an mặc cảnh phục và một vài A42 chặn bắt ngay khi 2 người vừa bước chân qua cửa soát vé. Công Nhân nhìn ra họ do có một số trong đám một vài đó cô nhận mặt thật chí là quen mặt và một số biết tên như nam một vài Võ, nam một vài Hoàng. Công Nhân cho biết những công an này xuất hiện nhanh đến mức “báng đáng” như tá dái để tá chui lên, hoàn toàn không xưng tên, chức vụ công việc, một để cátráng tiêu biểu của kẻ mặc cảm mình làm việc xấu nên phải giấu tên, mặc dù cô đã chuán bị tinh thần sẵn bị bắt giữ vì nháu một vài theo dõi canh gác cô chặt chẽ từ mấy ngày qua. Luật sư Công Nhân gọi một vài công sở là “thá lác bóng tối, bác ra tá bóng tối và trở về với bóng tối, còn đáng ghê sợ hơn Đông Xáng của Ngáy Trung Hián thời nhà Minh bên Tàu.” Dù vậy luật sư và người bạn trai của mình vẫn có hy vọng rằng nháoi là chính quyền sẽ thay đổi một chút, không hành xử gian ác cách cực kỳ vô lý và tràn đáy mức cảm nhận họ vẫn vẫn làm như một truyán tháng với những người đi u tranh dân chá. Chỉ cần 2 người dân chá gặp nhau cách đó gần giờ thôi cũng để làm họ phải lo lắng huy động một lực lượng đông đảo để chặn bắt.

Nháng cuối cùng thì mọi chuyện vẫn vậy, công sở hoàn toàn không thay đổi mà còn ngày càng đi đến sự tát cùng của trở trở vô liêm sá trong việc thá hián nái sẽ hãi run ráy đến tận tâm can tiếng nói của những người dân chá. Nhà ga khi ấy vắng tanh không một bóng người làm Công Nhân rất ngạc nhiên vì còn 30 phút nữa tàu mới chạy và quãng thời gian này luôn là thời gian đông người đến đi tàu và tiễn đưa nhau. Mãi sau cô mới biết là một vài và công an ga Hà Nội đã bắt ép hành khách phải vào trong khoang tàu người đi cho đến giờ tàu chạy còn người thân đưa tiễn thì bị buộc phải ra và hết để công an đứng thuán tiễn trong việc bắt giữ và bắt giữ bất việc bắt giữ này.

Cơm giấc khi đang giữa nhà ga hoang vắng trong một đêm mùa đông lạnh lẽo và bầu đông đảo một vài vẫy vẫy, chia cách với những người bạn rồi bắt đầu đi đến nơi mà họ đang đến để chờ đợi và đáng sợ và thú vị với cô. Sau đó một vài áp giữa cô vào văn phòng công an ga Hà Nội và lại tiếp tục tua băng rôn số với cô và lập biên bản vì phạm án quấy rối cô. Công Nhân không ký vào bất kỳ biên bản gì và tự nhiên có nội dung quy kết cô vì phạm án quấy rối, và chỉ nói đúng một câu duy nhất khi một nam một vài “no name” cao lớn một không đẹp (nhưng hơi nên làm thành ra xấu!) ra rồi một sát cô là thiêu hủy hoặc bắt, là kẻ lạ chèn ép ngoài xã hội, bắt bắt bao nhiêu lần và những nào tất cả, rồi “Thì này thì lại được Đương đương phiêu bé hời thôi.” Cô nói với làm công an ga một cách phớt phớt nhún nhún không để ý to. Băng rôn ca ngợi đương quang vinh và bác Hồ vĩ đại còn chỉ Công Nhân thì ngu dốt tiếp tục được tua đi tua lại bắt những cái loa thông qua những cái đầu đã biến thành cái máy và những trái tim đã thành gỗ đá của những người lập lập các một vài sự kiện 1 tiếp đương hời sau đó.

Trong lúc một vài hình thức thay nhau tua băng cách với và với bắt một giọng ép đến méo mó khô khan để thuyết phục cô rằng được nước Việt Nam như nên Đương và bác Hồ đã trở nên vô cùng phát triển, giàu đẹp, văn minh dân chủ làm cho bắt thân hời rồi chỉ là hình phúc và tràn đầy lòng từ hào, còn những người đầu tranh dân chủ chỉ là những kẻ phá đám đi ngược lại dòng chảy tiến bộ của xã hội (dòng chảy của sự tiến bộ đến để suy đi diệt vong thì có!) thì Công Nhân đem quyển Kinh Thánh Tân Ước ra để mà một người bắt bắt cô là luật sư Lê Quốc Quân đã tiếp khi cô với một vài từ nhà tù nhồi. Một vài Võ và nam một vài cao lớn một vài rất khó chịu với đầu này, gọi giữa bắt Công Nhân phải “nghiêm túc làm việc” (làm việc gì hoặc được chỉ định?) và không được để Kinh Thánh.

Công Nhân cho biết lúc đó như thì Đương tá Ngô Quang Du trực tiếp mãnh liệt với kẻ niếm chính anh công an như này đã rình rập từ quyển Kinh Thánh cô để trên bàn đem đầu đi trong lúc cô đi với sinh trong một cuộc thám vấn 87 Trộn Hàng Đương để cô bắt bắt lập hình nhân quyển tháng 2-2006 cho đến khi cô bắt bắt đi tù 3-2006. Và sau đó là cuộc tranh cãi nảy lửa giữa Công Nhân và Ngô Quang Du xem là hành vi của Ngô Quang Du có phải là ăn trộm không. Thì tay đương cho Đương và bác Hồ xiết bao khi phạm thua đã không thu về Công Nhân như hình mong đợi vì 2 yếu tố bắt bắt tại ăn trộm là lấy tài sản của người khác mà không có sự đồng ý của họ và lấy cách lén lút đã làm cho Ngô Quang Du trở thành tên trộm vô cùng trứ và nổi cộm để với cô “Vui mà một hời càn vênh lên càn nhồi và làm được việc hay ho khác thường lắm ý, để chỉ đến như không còn gì để cãi những vấn đề đi đến đến khi kết thúc cuộc thám vấn và thì tôi ra hời một từ tôi quyển Kinh Thánh.”

Khoảng 11.30h tại một vài địa luật sư Công Nhân và công an phòng Phòng Mai phôi Phòng Mai tiếp tục thám vấn, lúc này một vài mới rút ra một xấp tài liệu in chỉ chít đánh đầu high light mà theo lại đó là những gì Công Nhân đã tiếp nói, viết trên những giấy họ chỉ lấy xuống cho cô để và ký xác nhận đầu mình đã làm. Một vài tiếp trung cao độ, người này hình trở ngược lại kia, anh này thay phiên chỉ như để hời cô một câu hời nội dung càn hay và có để âm của danh

ngôn n i ti ng, là “Hãy nghĩ xem mình đã làm gì cho t qu c mà l i đi đòi dân ch ?” Cái đo n
“mà l i đi đòi dân ch ?” hi u đ c logic ng i nói thì qu là m t thách th c khó t .

Các ngón đòn nh c m đ c m t v tung ra h t c , th m chí khi không còn gì đ nói + bu n
ng quá (ng i vi t đoán th) nên m t v Vi t (kho ng 45 tu i, đ u hoi v i đôi môi siêu m ng)
có v cao c p nh t trong h i công an đ ng ch bi t còn đ ng còn mình-còn mày còn tao, đã
t m bi t cô b ng câu “T ng Lê th Công Nhân th nào? Cũng ch là m t k thi u hi u bi t,
ngu đ n, m t d y!” làm cô cũng đáp l i m t câu tr l i t ng x ng, r ng “T ng Công Nhân
cũng gi ng nh mình là cháu ngoan bác H , hóa ra nó ch ng gi ng mình gì c !” M t v Vi t
ch i cô là m t d y sau khi anh này khuyên Công Nhân là “Hãy nh H Chí Minh là ng i đã
mang l i đ c l p hòa bình cho đ t n c này n u không đã không có cô đ c ăn h c s ng sung
s ng nh ngày hôm nay và hãy noi theo t m g ng đó”. Phòng th m v n là phòng h p c a
công an ph ng trên t ng hai nên có m t t ng H Chính Minh b ng th ch cao to t ng theo
đúng quy đ nh b t bu c ph i có c a b t k phòng h p c a c quan hành chính nhà n c nào.

Khi nghe m t v Vi t nói v y cô không ch u n i s diên r cu ng tín c a đám m t v n a, cô
đáp “Tôi thà ch t ch không đ i nào h c h i H Chí Minh k đã gi danh ng i khác đ vi t
sách t ca ng i mình là “m t ng i khiêm nh ng đ n th ” anh v n nh cái tên Tr n Dân Tiên
ch . Đó là không còn là s gi d i bình th ng mà là s đ n m t. H Chí Minh v i tôi là tên
qu c t c đ i l u mạnh.” Th là m t v này gào lên ch i cô là m t d y khi dám ch tay v phía
t ng th ch cao vô c m c a H Chí Minh mà nói v y. Cô nói thêm v i m t v Vi t “Xin anh nh
cho, h Nguy n c a anh và h Lê c a tôi có t ngàn đ i r i, và v n là ng i Vi t Nam ch
không ph i do H Chí Minh đ ra t tiên ông bà c a anh đâu.”

G n 10 m t v thay nhau th m v n, d a n t, thuy t ph c cô v cái đ ng c ng s n Vi t Nam vô
luân và cái x h i ô nhi m r i tinh r i mù này là m mẫn, là tuy t đ p và văn minh, là th gi i
ph i th a nh n và ng i khen, và đ c bi t là h b t cô cũng ph i c m th y h nh phúc sung
s ng và ng p tràn t hào nh h . Cái đo n b b t ph i c m th y sung s ng nh ng i khác
s ng sung này thì cô ch u, th m chí còn không hi u là h đang nói gì. Công Nhân b o “Tôi
không hi u n i các anh ch th nào n a ! T i sao l i c nói thay ng i khác th và c b t ng i
khác ph i c m th y nh mình ?

B t đ ng quan đ i m thì thôi không ch i v i nhau n a, tìm đ a khác mà ch i, sao l i ph i gia
công t n s c b t ng i khác ph i có c m giác nh mình? Hay nh ! Oái oăm đ n th là cùng !”
H còn h i cô “Ch th y trình đ tính cách các anh b n ch nh anh Nguy n Kh c Toàn, Ph m
H ng S n, Nguy n Vũ Bình, Nguy n Văn Đài khác nhau nh th nào? Ch đánh giá cao ai?”,
Công Nhân đáp “Tôi không tr l i nh ng câu h i ly gián thô thi n nh v y?” H tr ng ra các bài
th c a cô đ c in trên gi y, và nói th mà g i là th à, có bi t lu t làm th Đ ng, th l c bát

th th t ngôn bát cú không . Cô nói lúc đ y cô th y h vô duyên t n vì cô có làm th theo l i đó đầu c ch .

Cô đáp “Các anh ch không thích th c a tôi thì tùy thôi, ch ng có v n đ gì c .”. M t v say s a h i đi h i l i “Ch đ c b n ph n đ ng n c ngoài tr bao nhiêu ti n cho m i bài th (Đúng là hoang đ ng đ n kinh đ ?), ngày qu c t nhân quy n v a r i tr l i ph ng v n nhi u nh th ch c đ c ch c nghìn đô nh ?” M ng nói, tay c a m t v m t r cao to gi lên t gi y in cu c tr l i ph ng v n v i phóng viên M c Lâm RFA và cu ng quít h i trong s tò mò quái đ “Bao nhiêu ti n ? Bao nhiêu ti n?”

Cô đáp “Ồi t i nghi p tôi không, t i nghi p c RFA n a ! Tôi th trong danh Chúa ch a bao gi có ai b o tôi ph i vi t cái này nói cái n đ h cho tôi ti n. T t c nh ng gì tôi làm đ u là t nguy n và ch a h nh n m t đ ng nhu n bút nào. Và tôi nghĩ nhu n bút là hoàn toàn chính đáng đ tái t o s c lao đ ng đóng góp cho công cu c dân ch hóa đ t n c. Không khéo ngày Vi t Nam có dân ch , ng i ta l i tích góp tr nhu n bút cho tôi m t th , thì cũng đ c m t kho n y nh ?”.

Đám m t v thi nhau s nh c lu t s Công Nhân cách th m t , đ i ý r ng “Ch và nh ng k nh ch ch là lo i vô công r i ng , không ch u lao đ ng đ m hoi sôi n c m t nh chúng tôi (Nghe ghê ng i !) đ ki m s ng cách chính đáng và đ c xã h i tôn tr ng, ch là b n ph n đ ng bán n c vì ti n. Ngày x a lo i nh ch b t hinh t lâu r i, Đ ng và nhà n c quá nhân đ o quá t t v i các ng i mà các ng i không bi t đi u.” Lu t s Công Nhân đáp “Bán n c vì ti n ? Bán cho ai, ai mua? Mua làm gì? Bán n c đ c bao nhiêu ti n? Bán xong ch a? Ki m ti n b ng cách này nghe ra v t v quá, l i còn b ch i n a, làm công an giàu h n nhi u. Đ y, bán n c l i 3 năm tù đ y, ti n thì không có 1 xu, thêm 3 năm qu n ch , và th m chí qu n thúc su t đ i, mà cũng ch bi t b n mua là đ a nào, c đi bán rong tùm lum thôi, ch có đ ng c ng s n là đã th t s ký h n h p đ ng bán n c cho Trung Qu c và l i r t nhi u ti n m t. Các anh ch ch c bi t rõ chuy n này?”

Công Nhân nói nh v y mà đám m t v đông đ o ch đáp l i b ng s im l ng bao trùm và ch ng c y u t b ng câu nói “Ch ăn nói c n th n, ph i ch ng c .” Đ tài v Công đoàn Đ c l p và anh Tr n Ng c Thành, ng i b n Ba Lan c a lu t s Công Nhân ti p t c đ c m t v l u tâm cách đ c bi t. Câu tr l i c a cô v n nh tr c “Công nhân Vi t Nam ph i có công đoàn đ c l p c a mình và s có. Công nhân Vi t nam quá kh và b v r i. Còn công đoàn qu c doanh c a đ ng không giúp ích đ c gì cho h c mà còn thêm ă h i, ch là hình th c đ i trá v i xã h i.” N i dung này m t v ch h i và khi nghe lu t s Công Nhân nói v y thì h c i m a mai coi th ng, c nh h ch a t ng n m mùi đ i trá và vô b c a công đoàn qu c doanh v y. M t v cao to m t r nh n m nh “Ch đi tù ch c thu đ c nhi u bài h c quý giá. Lo i ng i nh

chị phải bị tống vào tù để trừng trị.”

Công Nhân nói “Ồ! Anh nói phải không Đệ và nhà nọ quá đi, Ồ Việt nam không có nhà tù, mà chỉ có trại giam và trại cải tạo thôi. Có nghĩa là đệ và nhà nọ không được dân mua cải tạo dân tốt lên nên mới cho đi cải tạo. Nhưng tôi nghĩ anh nói đúng đấy, làm gì có cải tạo, chỉ có trừng trị mà thôi, tôi giờ tôi đã nghĩ đến tên trại cải tạo là trại trừng trị, nghe nó nghe thật đáng dân.” Rồi cô tôi chạy vào ngó mình và nói “Anh có thấy tôi tốt lên sau khi đi tù không? Không chút nào đúng không? Đệ chỉ nhìn nhộm sách lược với tôi rồi. Nói cho anh biết khi đi tù tôi ngày thức với những cái ác và sự chà đạp nhân quyền của chế độ này lắm, và nếu có đi tù mà tôi thấy thái độ của những tay thế nào là công nhân. Bài học lớn nhất trong tù và thành quả của tôi là việc tôi bị giam bắt tù nhân từ ngoài trại. 200 mét đàn bà trên những nhúm, mà gió bão bùng hay những cháy chang chang với cái phải từ ngoài sân giữa trại như vậy. Một sân rải vãi cỏ và rau lớn thối, bê bết máu me hành kinh, ai từ từ từ, ai rửa bát cứ rửa bát.

Nhân quyền nhân phẩm của người Việt Nam dưới chế độ này là vậy đó. Nếu đi tù mà tôi càng hiểu biết với hiện trạng nhân quyền Việt Nam và nuôi dưỡng ý chí chống lại chế độ tàn ác bắt nhân vô luân vô đạo này.” Một vị này đáp “Hồi vì phạm pháp luật bị đi tù nên bây giờ phải là đúng rồi. Thì mới cải tạo được họ chứ” Công Nhân nói “Nếu vậy thì hãy thả nhân với thế giới, với các đoàn viên thanh niên đi và với chính người dân trong nước. Việc gì phải che giấu cho phải đi, bây giờ là tù nhân được từ trong nhà tù. Tôi ghét từ cùng các sự đối trá trên vô đạo của chính quyền này. Tôi nói sai anh cứ dang tay ra mà đánh tôi luôn đi, tôi chấp nhận không kêu 1 lời.” Anh này không nói gì nữa đệ nghĩ phải đi ra ngoài, dù hiểu của chút trại còn rồi rồi rồi. Giờ là rau lớn là còn ít thôi, vì các tù nhân nông thôn nói rằng lớn quê họ còn không thèm ăn cái loại rau mà chính quyền phát tù nhân.

Hồi còn bị giam ở nhà tù Hòa Lò năm 2007, công an trại giam đã hỏi nhiều đến kháng cáo và mới luật sự của luật sư Công Nhân chỉ vì cô đã viết Hòa Lò là “Nhà tù số 1” trong đơn. Thậm chí Trung tá Hà còn nói với cô “Ồ Việt Nam không có nhà tù, mà chỉ có trại cải tạo để làm cho con người ta tốt lên thôi.” Để biết cái gì có thể diễn rõ hơn là cái chế độ tài chính sự! Đệ và nhà nọ được tài chính sự Việt Nam làm vậy mà với người tôi khen mình là quá nhân đạo, tôi thì đúng là kẻ quỵ của trí óc hoang đường và tâm hồn không lành mạnh. Cuộc thám với kẻ thúc và Công Nhân được thả vào lúc 1.15h sáng ngày 30-12-2010 với một cái giấy yêu cầu đến công an phường Phụng Mai tiếp tục “làm việc” vào 9h sáng cùng ngày để được “nhận quyền để xử phạt tiếp vì đã vi phạm an ninh chế”.

Công Nhân nói cô choáng váng “Cái gì thế này? Bị đệ nghĩ mình như tôi Trích Hồi với câu chuyện anh này bị công an bắt từ tiệm thuê cho chính căn phòng mà anh bị công an Đệ nghĩ nhất mấy ngày trại đi thả thả thả, và đệ nghĩ thì Trích Hồi với chế độ thả nghĩ ra được đó là

kiểu hành xử quái quỷ gì trên đời này. Mình thì hồi đã có bao nhiêu người đi tranh dân chủ bị đi tù, bị quỳn ch và bị phạt tiền vì đi khiếu nại ở cơ trú, dám sang tận phòng ng khác nh mình? Bị ng d ng l i thành hàng đ c, không đ ng hàng ai h t !” Xin thông tin thêm, ga Hà Nội thu c đ a bàn qu n Đ ng Đa, cùng qu n s t i c a lu t s Công Nhân, ch khác ph ng.

Vì c h i tên và ch c v c a m t v luôn là cu c tranh lu n hot vô cùng, vì m t v đã đ c cài đ t s n ch đ che gi u nhân thân c c k công phu, đ n đ khi không còn gì đ đ i đáp l i là t i sao l i gi u tên thì n m t v Vĩ m t vênh lên và nói “Tên c a chúng tôi ch nói cho nh ng ng i x ng đáng đ c nghe!” Kiêu k đ n th là cùng!

Chú thích, sau khi kiên quy t h i tên nh ng ng i bị t mình và làm vi c v i mình thì lu t s Công Nhân th ng th t b i th m h i vì h quy t t đ u kín tên và ch c v c a mình, nh ng có đôi khi hi m hoi m t v cũng tr l i tên c a h , và th ng thì là tên gi , nh ng gi mà đ c dùng nh th t, và ph i có đ n m y cái tên gi nh v y mãi r i cũng ch nh cái th t c a mình là gì n a ! Tr i l nh đêm khuya, lu t s Công Nhân đi b v nhà ng i run l p c p và đôi m t m đi vì quá m t m i.

Lu t s Công Nhân bị c n th 6 đ . B B T NGÀY 30-12 Sáng hôm sau, th 5, 30-12, lu t s Công Nhân v n nh th ng l không đ n tr s công an theo l nh, dù trong lòng vô cùng tò mò không bi t chính quy n s ph t cô bao nhiêu ti n, v ph t ti n này m i quá, quái thai t m l m quá, làm cô b t ng nh ng cô v n ở nhà, vì đ u v t m t m i đ m sâu c a cu c b t gi và th m v n vào lúc midnight làm cô có c m giác mình s ng trong m t b phim hành đ ng gi t gân v y và th u hi u đ n th m thía s m t i và qu ám c a c ng s n. 10.30h sáng cô và ng i b n đ n quán ăn 123, 55 ph Hu ăn tr a. 2 ng i ăn xong lúc 11.30h thì ngay khi b c chân ra kh i quán cô đã nh n ngay ra m t đám m t v đông đ o hoàn toàn m c th ng ph c lao đ n v i máy quay phim b t s n quay th ng vào cô và ng i b n.

Đám m t v p đ n nh tia ch p túm ch t tay cô b ra phía sau và xô đ y cách b o l c cô vào th ng công an ph ng Ngô Thị Nh m 59 ph Hu , cách quán ăn ch a đ n 10m. Trong đám m t v có m t tên t ng đ i già, ng i th p không g y, g ng m t côn đ và gian ác v t tr i so v i đ ng nghi p, b u vào tay, vai và đ y cô đi r t m nh làm cô r t đau. Lu t s Công Nhân nói cô ghê s s côn đ mê mu i c a công an c ng s n. Cô t c gi n và quát tên công an già là “Buông tôi ra, đ m t d y.”

B n chúng thi nhau vây kín xung quanh cô và đ y cô th t nhanh vào bên trong lên t ng 2 c a công an ph ng Ngô thị Nh m. y v y mà su t 11 ti ng đ ng h thay nhau th m v n lu t s

Công Nhân, mặt vá ván trá trán đán mác thành tá tin đòi sá bán luát sá Lê thị Công Nhân vái điáp khúc “Đáng và nhà nác quá nhân đáo, quá tá tá vái đám dân chá các ngái, chá lá ra thái xáa là phái bá tru di tam tác rái còn bấy giá là xá bán.” Luát sá Công Nhân nói “Váy thì xá bán đi. Cám tháy mình đúng thì cá tá tin mà làm đá sau này con cháu nó háng phúc đác tá bá má.”

Khi bá bát lên táng hai, Công Nhân láy đián thoái ra đánh báo tin cho má cô thì ngay láp tác đám công an xô ào tái bát cô tát đián thoái và đát lên mát bàn, cô không làm và nói đó là tài sán cáa cô và đây không phái là nái cám dùng đián thoái, muán thu giá tài sán thì đáa lánh đây. Mát vá nói “Phái tuyát đái cháp hành mái mánh lánh cáa công an khi làm viác vái công an.” Cô hái quy đánh gì váy, đáu váy, cá đám mát vá nhao nhao gào lên “Chá không cán biát, chá cán tuân thá thôi.” Mát nam mát vá lao đán cháp láy tay cô và mát ná mát vá hình nhá tên là Vân Anh (nháng cũng có thá là tên giá !?) giát láy đián thoái cáa cô và đáp mánh xuáng bàn (khi vá đán nhà cô kiám tra mái biát chỉác đián thoái đã bá cháp cheng sau cú đáp đáy nhiát huyát cáng sán cáa ná mát vá này!) miáng nhá mát ká mát trí không ngát gào thét chái ráa sá nhác luát sá Công Nhân.

Luát sá Công Nhân hoàn toàn không nói gì dứt 2 tay vào túi áo khoác ná và táa đáu vào láng ghá, thì ngay láp tác tên mát vá già lao đán túm tay cô giáng ra khái túi áo, 1 tay thì báu vào vai cô. Luát sá Công Nhân nói “Đáng có đáng vào ngái tôi, phái có lòng tá tráng chá!” Tên này phát điên phát rá cơn đánh mát thá mà dân tình ván gái là “bán chó săn dái” lái túm tay cô giáng ra khái túi áo lán náa.

Luát sá Công Nhân phán ná chái tên này “Điên à! Không biát tá tráng àh? Đúng là mát lũ mát đáy!” lán này thì tên công an già thôi không biáu đián cái màn túm tay cô lái ra khái túi áo cô náa, nháng tên này quá thát là đán mát đã báu rát mánh đáy ác ý và vô cùng thô bá vào tay và vai luát sá Công Nhân làm cô rát đau và bá xúc phám náng ná. Luát sá Công Nhân nói cô đã thát sá cáu nguyán cho tên mát vá già này biát ăn năn đá đác tha thá, và cô cũng đã thát sá cáu nguyán cho tên mát vá già này sám bá tráng phát náu hán không sám hái.

Luát sá Công Nhân cho biát thêm, phái mát lúc lâu sau cô mái nhá ra gáng mát đáng sá cáa tên mát vá già này cô đã tháy nhiáu lán, và hán chuyên đám nhiám vai trò đánh đáp cơn đá trong nháng vá đàn áp dân chá. Ôi! Bát hánh thay cho con cháu cáa hán! Mà có khi cũng không phái chá đán đái con cháu hán mà ngay đái hán cũng có thá bá quá báo nhán tián. Nái dung cuác thám ván kéo dài 11 tiáng tá 11.30h sáng đán 10h tái xoay quanh 3 nái dung chính: các bài thá, các bài pháng ván và viác luát sá Công Nhân vi phám quán chá sá bá tráng phát thích đáng.

Một đêm căng thẳng và sợ hãi của luật sư Công Nhân lên đến cao trào khi chị phải trả lời bao giờ công an mới có thể lên căn yêu Địch và thời gian để tài phát củng như vậy. Cho nên trước mặt luật sư công an mịt mờ đông như quân Nguyên, thay phiên nhau thăm vào và nhìn ngó nội dung cũ rích, luật sư Công Nhân chỉ còn biết cố gắng bình tĩnh và bắt đầu dằn dặt, đầu óc, đầu tim là bệnh mãn tính kinh niên của cô. Cô nói bên Kính Hòa bình rút gọn của linh mục Thadeus Nguyễn Văn Lý quá thật hữu nghĩa với cô. Có ngày thăm vào đến nỗi cô đã được bên kinh đó hàng ngàn lần, có lúc cô cố gắng hát to một chút (vì cô đã khàn cổ giọng sau 2 ngày bị bắt giữ và thăm vào liên tục như vậy) cho các mặt nhìn nghe, không biết có hiểu gì không nhưng nghĩ là cho cô nhìn hình ảnh viên đèn.

Đi vào được biết ngày thăm vào hôm nay, luật sư Công Nhân cho biết mặt mình ngày càng xấu hơn (tức là vì bị bắt giữ và thăm vào như vậy nhưng họ không hề cho cô uống nước dù cô đã hỏi họ đến 3 lần. Thăm chí nhá mặt mình trước tên Vân Anh (có lúc suy nghĩ là cùng tu với luật sư Công Nhân, nói là suy nghĩ vì mặt mình này nói tu với của mình trong lúc sợ hãi luật sư Công Nhân là “chẳng không phải là người phải bình thường, vì lẽ ra đã phải có chồng, có con học lớp 1 rồi ỹ chí. Cái lo ngại bản thân của họ dân như thế thì ai thêm ỹ? Tôi cũng bằng tu với chẳng, nhưng tôi yêu đến nỗi này, tôi tôn trọng xã hội, tôi sống và làm việc theo pháp luật, kiếm sống cách chân chính bằng công sức lao động của mình. Nhìn lại mình đi, chẳng phải là đã phải đi, ngu đần, đi lâu mạnh mẽ ỹ, trí thức gì cái lo ngại này, đi vào tù thôi, sống rồi ỹ, chẳng ỹ mà mình mà hão huyền dân chúng. Thích dân chúng thì sang Tây mà ở nhá.” Lại thêm một cái logic tiêu duy nhất mà hiểu được là chẳng lẽ!) còn chỉ luật sư Công Nhân là “Uống nước ỹ? Nếm mà ỹ?”

Công Nhân nói “Không cho uống nước là tra tấn người khác ỹ!” Nhưng mặt mình này mặt vênh lên nói “Ừ ỹ, tra tấn ỹ!” Lúc đó là khoảng 3h chiều, các hàng luật sư Công Nhân khát cháy, cô quay sang hỏi một nam công an đang tu với không đeo biển tên (nhưng cô vẫn như mặt nạ ugly) của công an phòng đang ngồi làm việc cách cô chỉ 2m “Tôi khát nước quá, cho tôi uống nước.” thì công an này đáp một câu ác độc đến bất ngờ “Đi ỹ!”

Luật sư Công Nhân nói lúc ỹ cô uống người đi vì đau đến khi chẳng kiếm được nước uống cô có con người. Sau đó có 3 công an của phòng ngồi làm việc thì cô mặt lạnh nhá mặt lại xin họ nước uống, may thay, một nữ công an trẻ đứng lên ỹ cho cô một ly nước khoảng 150ml. Một lúc sau thì người bên của cô gọi được lên cho cô 1 chai nước suối 500ml. Khoảng hơn 4h chiều thì A42 đưa luật sư Công Nhân về phòng Phẫu thuật Mai và tiếp tục thăm vào đến 10h tối. Lúc 7 giờ sau khi cô đòi nước uống và ăn cơm khi đến bữa thì mặt mặt mình trước không biết tên mang cho cô 1 ly nước khoảng 200ml.

Có một nam mặt mình mà thăm vào cô rất nhiều lần rồi, hôm nay khi viết bên ỹ lại khai có nói tên là Quang, đã trước luật sư Công Nhân thế này “Chẳng ngoan cần nên bắt ỹ như vậy.” khi

Luật sư Công Nhân nói với anh ta “Chính quy n này thật quá dã man, vì tôi không coi đây là câu chuyện cá nhân giữa chúng ta. Các người nhân danh nhà nước bắt cóc tôi thật mà vẫn 8 tiếng đồng hồ mà không có 1 giờ thả tôi ra, đến bữa ăn không có một hạt cơm. Thật quá ác độc. Gái điếm, người núp ma túy bắt công an bắt đến bữa ăn còn được mua cơm cho ăn, vậy mà tôi đi xin với tù chính trị như vậy àh. Ăn hay không là việc của họ, nhưng phải cho họ ăn khi đến bữa là nghĩa vụ của nhà nước, tiền ngân sách chi trả cho tất cả việc đó chứ không phải tiền túi các người”. Thật chí mắng với tên Minh còn nói rằng “Chỉ đến đây làm việc chứ không phải là bắt bắt giết mà đòi ăn uống khi đến bữa.”

Trời ơi! Mất với công sìn thật sự là không biết mình đang nói gì nữa! Chắc có một chút đỡ mà quá ác độc đến trái tim của người cùng máu thịt và quy n cho những kẻ như thế đi đến cho mình để làm việc. Mất với Minh là một người để bị bắt, bị ng dùng xuất hiện trên cơ thể luật sư Công Nhân và ngay lập tức khoe mình là một với lâu năm của công an quân Đàng Đa và chuyên môn đánh người, để bị bắt thì hào khoe “Chính tôi là người đã đánh luật sư Đài và tôi sìn còn đánh nhiều người khác nữa như cái đám dân chủ các người.”

Luật sư Công Nhân đáp “Sao anh ác thế, họ làm gì anh mà anh đánh họ, tôi còn thì hào với việc đánh người, anh không thấy ghê sào sao, tâm hồn anh thật là không lành mạnh. Tôi tin là luật sư Đài đã tha thứ cho anh, nhưng điếu đó còn chưa đủ mà anh phải sám hối với tôi tôi mình thì mới được tha thứ trở về nữa. Tôi đang từng từng bị bắt đầu tôi sắp bị đánh và kẻ đánh tôi sau đó tôi rồi thì hào với thành tích đánh người của mình thì kẻ đó thật quá tàn ác và tôi rồi.” Mất với Minh đáp “Có thể kẻ đánh chứ là tôi đấy. Nhưng chuyện tâm chúng tôi đánh phải thì có phải nó ư ái họ nam.”

Luật sư Công Nhân rùng mình ghê sào và nói “Vâng, tôi cũng nghĩ có thể là anh, vì những người như anh chứ còn có trên ghế đất mà cái là các anh đánh đập người khác ngay, công sìn ghế đó là tuy nhiên trung thành mà. Xin tôi anh, nói điếu này khí không phải anh bỏ qua cho. Tôi thấy anh là người đàn ông như bé. Tôi không hiểu linh hồn anh và chứ thấy anh có để sào để gánh những tội lỗi của anh hay không! Mong anh hãy sám hối để làm những việc ác để như vậy nữa, vì chính bản thân anh đấy.” và cô cứu nguy n cho anh này.

Luật sư Công Nhân kẻ mất với Minh vốc người như bé, khô đét, với ghế ng mất đen sẫm, ư tôi có với họ họ là mất em bé suy dinh dưỡng, nhưng điếu đó không đáng sào và đáng thì ng bị ng tâm hồn thì bị nh của anh này. Cô nói cô kinh hãi vì màn còn để bỏ o lóc, chứ lỗi mình thì của bỏ o quy n công sìn đang để bị ư điến cho cô xem từng phần mất. Khoảng 9h thì Thiệu tá công an khu vực Nguyễn Xuân Sìn tôi tiếp tục đi p khúc nghiệt tình cách mang của mình “Nó chứ không chấp hành pháp luật của Đàng và nhà nước thì chúng tôi sìn có biện pháp mạnh với chứ.”.

Công an này đưa cho cô tôi quyên t để nh xử phạt hành chính số 01 của công an phường Phụng Mai, phạt luật sư Lê Thị Công Nhân 1,5 triệu đồng, nộp phạt trong vòng 10 ngày từ khi kho bạc nhà nước kê từ ngày có quyên t để nh xử phạt, nếu không sẽ bị công an ch. Luật sư Công Nhân hỏi công an ch cách nào. Xuân Sìn đáp “Chúng tôi có cách riêng của chúng tôi ch không cần biết.”

Công Nhân nói “Công an ch mà có cách riêng bí mật thì là ăn cắp à?” thì Xuân Sìn gào lên rằng “Đấy không phải là việc của ch.” (Hay thật!) Khi Xuân Sìn đưa cô tôi quyên t để nh cô đã xé toạc nó làm đôi ngay trước mặt họ. Ngay lập tức mặt vợ Quang và công an Xuân Sìn nói “Đúng là cái lo và vô văn hóa vô học.” Điệu này có nghĩa là ch làm lủi cun cút mà làm theo lối chính quyên tham nhũng này mà người si đức tôn vinh là có hiu biết, có văn hóa, còn nếu không thì, thậm chí không đi đến lúc khác biết rõ ràng mà ch cần không như bị chính quyên (mà ch là nhng cá nhân đang thay mặt nhà nước để phc v nhân dân) thì sẽ bị ch, bị k án là ngu dốt và vô văn hóa.

Luật sư Công Nhân nói “Nguyên tắc xử phạt là phải phù hợp với hoàn cảnh của người s. Tôi và đi tù và đang bị các người qu n ch, không hề có tiền mà bị xử phạt nhng 1,5 triệu đồng bị ng c mặt tháng lương của sinh viên và t t nghỉ p để học, g p 2 tháng công b n nhà nước quy để nh, đ y là còn ch a nói tôi ch ng có t i tình gì.” Và công an Xuân Sìn còn đưa thêm cho cô giấy m i 9h sáng 31-12-2010 ra công an phường làm việc tiếp và nh n quyên t để nh xử phạt cho việc vi phạm qu n ch của ngày bị bắt th 2 t c 30-12, và nh n m nh t quyên t để nh xử phạt mà Công Nhân và xé ch là của riêng ngày 29-12 thôi.

Luật sư Công Nhân cũng nói luôn từ ch với công an “Tất nhiên s không có chuyện nộp phạt rồi. Nói trước cho mà biết.” Công an Xuân Sìn còn tranh thủ s với luật sư Công Nhân và vi c th m v n ngày 4-11, trong khi chính cô là nạn nhân của hành vi xúc phạm nhân phẩm nghiêm trọng của công an. Cô nói “Tôi t t ng chú phải xin lỗi tôi mới đúng ch ! Không ng lòng d chú nh v y. Tôi và nhà n m ng hãy v t tay lên trán mà suy nghĩ. L n sau công an mặt và bắt ph n thì nh h i xem người ta đang có kinh nguy t hay không và phải t o đi u ki n cho người ta v sinh, ch người ta không xin được bị bắt, nghe ch a ?” Th là công an Xuân Sìn này gào với theo câu thang ch i “Đ vô học. Đ vô văn hóa!” khi luật sư Công Nhân được thả ra lúc 10h t i. 10h t i l nh l o luật sư Công Nhân ch m rãi đi về nhà, bị ng đối người run r y và i đôi mặt bị c h a và m đi vì mặt m i và u t c. Th t, không còn l i gì để miêu t v s điên r , ác đ c và m c c m đê hèn của chính quyên để c tài c ng s n Việt nam và đ a con c ng của chúng là công an mặt v. Thậm chí trong cuộc đi u tra xã h i học g n đây đăng trên báo Tuổi trẻ tháng 11-2010 thì công an là ngành tham nhũng nh t Việt Nam, mà phải nói cho chính xác là tham nhũng và tàn ác nh t. Có v nh hoàn cảnh của luật sư Công Nhân là 50-50 bị t b tù-không bị t b tù, tùy thuộc vào mặt ý t ng ng u h ng nào đó của mặt quan ch c c ng s n có th m quyên sinh sát trong tay.

Ôi! Tôi do, nhân phẩm và sinh mạng của con người dái chá đác tài cáng sán sao lái đau đán, mong manh và thám hái đán váy. Và náu ai cũng ngái đá vá ngác tá tin ta đây quá hiáu biát vá hián tráng xã hái chính trá Việt Nam mà không làm mát đái u gái đá thiát thác mánh má đá giái phóng chính mình và con cháu thoát khái chá đá này thì dân chá đáng là mát tác má xa vái xa xá đái vái ngái Việt Nam.